

ลูกท่ง
ยู

๑ เวงกว้างไกลไปสุดภู
ภูก็อยู่ยิ่งใหญ่ความไกลกว้าง
ดึกแถบดาวเกิดอนทกกลางทาง
ที่ดล่องข้างหูหอมแห่งโรงนา

๑ ใจกลาภูบกลา
เพียงแต่สุดกลิ่นจันทน์
นานหนังกทนวน
ทงอยากกอดในร่มเสื้อ

กอดขวัญ
จากเนื้อ
นานหนังก
ร่มผ้าแพรดี

๑ โคลนตมแห่งโลกนี้
เจ้าอย่าหลงลอยไหล
ลอมฟางดีทองโย
ดงศักดิ์ดงศรีอา

นองไป ปรีณา
ลิวฟ้า
ชีวิต
ปากยาโยไฟ

๑ บัญญาชนสาไทยในกรุงเทพ
เกษมเด่พมาชาแลสาไทย
โง่งมตมเพชประเทศไทย
ดอกพิกุลโรยไหลลงเจ้าพระยา

๑. ทุงชาวพังงาชาวทุกระยะ
 ดอกทองเอาชนะพระเจ้าล้านนา
 ราตรีประดับดาวทกกลางนา
 กรวดน้ำฝนหยามนำหน้าบุญญาชน

๑. ขลุ่ยคลอซออุ้งจะเข้
 หอมเพลงเห่กล่อมแกวอยู่กลางถนน
 กุกริดกรายกระจับปี่พระราชนิพนธ์
 เขย กัศรตีปัดน—ทุกมหาวทิยาลัย

บางตอน
 จาก กล่อมลานสะกา

๑. เมื่อดอกจากวัดพระบรมธาตุ
 ศักรรมาไศกราชบุรีศรี
 อุษายไศโคกสันตงอนทริย
 ไบราณคตซ์ตเซพเนจร

๑. เห็นหอพระดีหังคแลวสาหัส
 ศาลแลศาลาจังหวัดขนามสลอน
 เหมือนเหยียดหยามชรรมาสถาพร
 เขียงโบสถ์แกวบวรราชวัง